

Zakon časa in dan izven časa

Povzetek

Zakon časa iščemo razlago v matematiki Majevskega lunarnega koledarja. Bistvo je to, da je čas univerzalna frekvenca sinhronizacije. Hitrost časa naj bi bila v vsakem trenutku neskončna, to je tudi v korelaciji s telepatijo, različnimi paranormalnimi fenomeni, tudi s poljem ničte točke. Da bi razumeli tako interpretiran čas, moramo raziskati naravo in delovanje uma. Tu tudi moramo začeti.

V svojem bistvu je čas frekvenca, ki jo določa matematično razmerje 13:20. Ta konstanta določa popolnoma novo področje realnosti, ki ga imenujemo sinhroni red. Ta je področje četrte dimenzije, kjer je sinhronost norma, ki se preslika iz matematičnih kod te konstante.

Uvodno razmišljanje

Zgodovino Zemlje si lahko razlagamo tudi skozi razvoj od geosfere – sfere nežive materije, preko biosfere – sfere žive materije v noosfero- sfero človeške misli.

Znanost razkriva, da osnovna rezonantna frekvenca Zemlje narašča (bitje srca Zemlje) in da se njeno magnetno polje zmanjšuje. Primer najdemo v naravi, kjer se migracijske poti ptic in drugih živali iz leta v leto bolj odmikajo od standardnih. Ti rezonantni odmiki omogočajo, da se začnemo osvobajati odvečne prtljage – umske, fizične, spreminjamo emocionalne vzorce, pogojenosti, verovanja, navade. Sočasno pa tisto kar mislimo ali želimo, postaja realno. Vrh dogajanja v tem trenutku Zemlje se imenuje tranzicija biosfere v noosfero. Noosfera je sestavljena iz besede sfere v kontekstu človeških misli in grške besedice nous, ki pomeni um. Podobno so sestavili tudi besedo atmosfera, biosfera, itd. Po teoriji Verdanskega je noosfera tretja v sukcesiji razvoja Zemlje, po geosferi in biosferi. Kot je življenje (biosfera) fundamentalno spremenilo geosfero- neživo materijo, tako bo tudi človeška kognicija skozi transmutacijo elementov in ritmičnim rezoniranjem fundamentalno spremenila biosfero. Noosfera se v uporablja tudi pri transcloveški zavesti, ki izhaja iz interakcije med večimi individualnimi zavestmi. Politični sistem, ki rezultira iz te preobrazbe, se imenuje nookracija. Po ruskem znanstveniku V.I.Vernadskem je to rezultat prevlade človeške samoreflektivne misli in tehnologije nad okoljem, ki rezultira v eksponencialni spremembi v zavesti, kjer vse postane razodeto in znano.

Vse se giblje v ritmu, atomi, valovi, molekule v lesu ali skali, travi ali drevesih, v amebah, v sesalcih in pticah, v ribah, svoj ritem ima zemlja, mesec, sonce, zvezde in galaksije pa tudi mi sami. Vse prežema en ritem. Pri sesalcih je najbolj razpoznaven ritem srca. Dihanje je tudi ritmično, malo pa je odvisno od stanja uma in telesa, včasih pohitri, včasih se umiri. Svet prežema neskončno ritmov in ritmično rezoniranje je process, s katerim se vsi ti ritmi med seboj sinhronizirajo.

Ritmično rezoniranje je fizikalni fenomen, ki ga razlagajo kot tendenco dveh oscilirajočih teles, da se sinhronizirata v eni fazi tako, da vibrirata v harmoniji. Princip ritmičnega rezoniranja je univerzalen, nastopa v kemiji, farmaciji, medicini, psihologiji, astronomiji, bioogiji, fiziki, arhitekturi, itd. Klasični primer sta npr. dve različno pulzirajoči srčni mišici, ko ju damo skupaj, bosta začeli pulzirati sinhrono; ženski, ki živita v istem stanovanju, bosta v času imeli enak menstrualni cikel; uri ki tiktakata nesinhrono, bosta čez čas, ko ju pustimo drugo ob drugi, začeli enako biti (princip sinhronizacije nihanja dveh nihali je prvi registriral danski znanstvenik Christian Hygens leta 1665). Sinhronizacijski proces je evidenten v glasbi, kjer razlikujemo med ritmično, melodično in dinamično sinhronizacijo. Rezonantni učinek se lahko prenese na občutke, kjer transformira negativnost v pozitivnost, stanje veselosti, vedrine, itd. Tudi sinhronizacija možganskih valov je naravni fenomen, kjer se podobne frekvence sinhronizirajo med seboj. Sinhronizacija možganskih valov s stereo zvočnim učinkom pomaga sinhronizirati obe hemisferi možganov. Primere take sinhronizacije najdemo npr. pri bobnanju, ponavljajočem se petju, gledanju v ogenj, skandiranju, vpitju na stadionu, ipd. V zadnjem času pospešeno proučujejo ta fenomen možganov, pojavljajo se tudi že prvi CDji, ki z določenimi zvočnimi ritmi promovirajo samopomoč pri različnih stresnih situacijah. Dva podobna tona generirata

utripajočo subsonično frekvenco, ki je razlika med obema frekvencama. Npr. 500Hz in 510Hz ton generirata subsonični ton 10Hz, ki je približno na sredi alfa spektra. Ta ton ima vpliv na stanje uma v tistem trenutku. Nosilna frekvenca, npr. 500Hz vpliva na kvaliteto transformacijske izkušnje, ki se ob tem pojavi. Eksperimenti se izvajajo na progresivnem zniževanju nosilne frekvence, kar omogoča še bolj intenzivni vpliv na točno določene možganske valove. V medicini so še zmeraj dokaj rezervirani glede možnosti zdravljenja posameznih nevroloških stanj, na neodvisnem trgu medicinskih pripomočkov pa že lahko izbirate med različnimi ponudbami. Prednjačijo raznorazni CDji s 'pomirjajočo glasbo', nekaj posebnega je Karnak nevocerebralni psihofizični regeneratorski, ki z ekstremno nizkimi frekvencami (od 0.5Hz do 18Hz) vpliva na različna psihosomatska stanja in posledično zdravi. Podobne vplive imajo tudi tehnike kot so neurobiofeedback in različne vrste meditativnih tehnik.

Ritmično rezoniranje je v bistvu eden izmed velikih organizacijskih principov sveta, tako neizogiben, kot je to gravitacija. En ritem deluje z drugim in različne entitete, od molekul do zvezd vstopijo v ritem avtomatsko kot bitje pulza ali plahutanje kril metulja v vetru.

Novije odkritje Zakona časa govori prav o nivojih ritmičnega rezoniranja, kjer je osnova že podana v Majevskem lunarnem koledarskem sistemu, kjer je čas frekvenca, univerzalna frekvenca sinhronizacije. In bistvo svetovnega neravnotežja in vseh problemov tega sveta je odmik od tega naravnega ritma (vpeljava 12 neenakih mesecev, 60 minutna ura, kar se pojmuje kot 12:60 paradigma, kjer je čas denar). Urni inštrumenti in koledar kreirajo mehansko frekvenco, ki je nezdržljiva s pravimi vzorci narave. Ta disharmonija se manifestira na svetu kot pohlep, strah, občutek ločenosti in izolacije, tekmovalnost, stres, materializacija, izkoriščanje, in podobno.

Namen vpeljave luninega koledarja je asistiranje pri konverziji tridimenzionalnega materializma v štiridimenzionalno mavrično družbo.

Dan izven časa

Različni narodi po svetu merijo čas ne samo v sekundah in urah, ampak tudi z letnimi obdobji, ritmi in subtilnimi premiki narave, ki vplivajo in izboljšujejo družbene povezave. Ljudje na Andman otokih sledijo dišavnemu koledarju, ura domačih živali vodi Nuerje v Sudanu, nešteto različnih zvokov in senc v gozdu govori Karen plemenu v severnem Tajlandu, kdaj naj kaj naredijo. Čas, ki ga merimo z uro, ni pravi koncept. Gregorijanski koledar (12 mesecev) je vpeljal Vatikan leta 1582 (po papežu Gregoriju XIIItem), po prejšnjem Julijanskem, ki ga je postuliral cesar Julijan leta 45 pred Kristusom, s katerim je podal nove temelje rimskemu cesarstvu. V bistvu je z njim izvedel klasično diktatorsko potezo- iz republike je naredil cesarstvo. Gregorijanski koledar se od Julijanskega razlikuje samo po prestopnem letu in da se je ob konverziji starega koledarja v novi izgubilo 10 dni – med 5tim in 16tim oktobrom 1582. Gregorijanski koledar je Vatikan vpeljal kot simbol svoje prevlade nad drugimi civilizacijami, npr. Inki, Maji, Azteki, ki so uporabljali lunin koledar. Seveda je lunin koledar veljal tudi v starodavnih časih Druidov, Esenov, Egipčanov, idr. Ko analiziramo Gregorijanski koledar, ugotovimo, da je popolnoma skregan z naravo. Že imena mesecev ne odražajo pravilne podobe zaporedja, meseci imajo različno število dni, tako da se nič ne ujema iz meseca v mesec. Gregorijanski koledar ne bazira na logiki, znanosti ali sami naravi. Zamolči in zanika letne biološke cikle, ki so se ohranili v človeškem telesu (npr. pri ženskah). Trenutno je to svetovni standard (zahodna krščanska civilizacija), ki ga je cerkev nasilno vpeljala povsod tam, kjer je svojo prevlado razširjala z ognjem in mečem, vpeljala svojo oblast, vero in red ter ukinila avtohtona starodavna verovanja in versko svobodo. Od starih koledarjev so nam ostali samo prazniki, ki se še zmeraj vežejo na lunin koledar. Zato imamo vsako leto na drug dan pusta, praznovanje Velike noči, itd.

Leta 1930 je predhodnica Združenih narodov – Liga narodov podprla lunin 28 dnevni koledar. Med drugimi so ga takrat podprli tudi Eastman Kodak in Mahatma Gandhi. Toda konzervativne sile (katoliška cerkev,...) so prevladale in Gregorijanski koledar je ostal v veljavi. Zgodila se je druga svetovna vojna in vpeljava novega koledarja je zaspala do leta 1993, ko je ideja v obliki populističnega gibanja spet zaživela. In dan, ki bo vse ljudi povezal je dan izven časa. In kaj je zares ta dan? Mesečev koledar ima 13 mesecev po 28 dni, štiri tedne v mesecu, kar znese 52 tednov v letu.

Toda 13 x 28 ali 52 x 7 znese natančno 364 dni v letu. Ker pa je leto 365 dni, potem je po luninem koledarju 365ti dan v letu dan izven časa.

Ta dan so v Ligi narodov poimenovali nulti dan, ne dan tedna niti meseca, imenovali so ga dan izven časa, ko lahko vsak izkusi svobodo od vseh povezanih časovnih konceptualizacijah. In z dodajanjem tega dneva luninemu koledarju postane ta koledar neprekinjen (neskončno pravilen). Dnevi v tednu in dnevi v mesecu so enaki, iz leta v leto v neskončnost.

Po Majevskem luninem koledarju je lansko leto dan izven časa imenovan Rdeči magnetni nebeški sprehajalec KIN 53 (25. julij 2007), letos pa to bo Belo lunarno ogledalo, KIN158. Prvi dan novega leta pa bo 26.julij, Magnetna luna 1... Nasploh so Maji obvladovali različne koledarje, čez 200 so jih poznali, od setvenih, deževnih, zvezdnih, do najbolj znanega luninega koledarja.

V novem času 13tih mesecev čas ni denar, čas je umetnost. Torej je dan izven časa dan za praznovanje umetnosti. In to je ravno to, kar stotisoči ljudi, ki sledijo novemu koledarju, počnejo 25. julija po Gregorijanskem koledarju. In ker je umetnost osnova konstruktivnemu miru, je ta dan tudi mednarodni praznik miru. Mir, ki prežema kulturo duha, je fundamentalna premisa tega koledarja 13tih lun in 28 dni. In povsod tam, kjer praznujejo dan izven časa, boste videli simbol miru. Simbol miru predstavlja unijo umetnosti, znanosti in spiritualnosti. Od leta 1935 naprej je ta simbol mednarodno priznan kot inštrument miru- miru skozi kulturo. In velja rek: kjer je mir, je tudi kultura in kjer je kultura, je tudi mir. Praznovanje dneva izven časa ima namen izkusiti čas kot umetnost in kot promoviranje konstruktivne vrednote miru skozi kulturo. To praznovanje lahko prevzame mnoge oblike, najmanj toliko, kolikor je različic človeške umetniške izraznosti. Na ta dan miru skozi kulturo zaznamujemo s slovesnostmi univerzalno oproščanje. Je čas za začetek novega leta na čistih sočutnih osnovah. Svoje novo leto lahko začnete na ta dan z ljubeznijo in odpuščanjem.

Novo leto po luninem koledarju seveda ni na isti dan, kot je pri Gregorijanskem koledarju 1. januar ampak je prvi dan po dnevu brez časa. To je seveda 26. julij, imenovan po Majevskem luninem koledarju Magnetna luna 1. V Egiptu je to bil dan, ko je sonce vzhajalo blizu zvezde Sirius, v ozvezdju psa in takrat so te dni, ker je bila zelo velika vročina, poimenovali pasji dnevi. In to velja še dandanes. Zato je lunin koledar kodiran v Siriusovih ciklih, bolj na splošno pa v galaktičnih časovnih ciklih. Skozi ta koledar lahko človeška zavest preide na višjo frekvenco, frekvenco galaktične zavesti. Kozmični standard merjenja te nove zavesti je mesec. Čas od ene polne lune do druge se imenuje sinodalni cikel in traja 29.5 dni. Zvezdni lunarni cikel, ki meri, kje se naslednjič pojavi mesec na istem mestu, pa je točno 27.1 dni. Zato je 28 dni povprečni lunarni cikel. Perfekcija lunarnega koledarja se kaže v: seštevku :1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 = 28. Leto od 26.julija 2007 do 25.julija 2008 je Leto belega lunarnega čarovnika, ko luna po 365 dnevih zopet izide na istem mestu neba. Lunin koledar je novi harmonični standard mere. Vsako leto ta dan spremeni bravo (rdečo, belo, modro ali rumeno), ime (Nebeški sprehajalec, Ogledalo, Noč ali Zvezda) ter enega od trinajstih kozmičnih tonov. Prvi ton je magnetni ton, zadnji trinajsti pa kozmični. Obstaja torej 52 možnosti kombiniranja štirih barv z 13timi toni. To pomeni, da preteče 52 let – solarni galaktični cikel- da se Rdeči magnetni nebesni sprehajalec vrne nazaj na isti dan –dan brez časa. V luninem koledarju je vsak dan edinstven galaktični izhod. Energija vsakega dneva je specifična kombinacija enega izmed 13tih tonov in enega izmed 20tih solarnih pečatov (plemen). Energija tona in solarnega pečata se lahko predstavi kot izvorna koda, ki formira afirmacijo za kontemplacijo, aktivacijo in razodetje. Na osnovi rojstnega dneva ima vsak človek svoj galaktični podpis, ključ do božanskega načrta, ki je centralen za vsako usodo.

Zakon časa

Vsako leto je lunarni koledar konstanta. Prvi krajec ali prvi dan novega leta je zmeraj 26. julij, ko se na jutranjem nebu pojavi zvezda Sirius. S tem se lunin koledar sinhronizira in harmonizira z galaktičnim.

Zakon časa pravi, da obstaja samo ena frekvenca, ki združuje celotni galaktični red od največjih pa do najmanjših konstitutov. Časovna frekvenca je razmerje 13:20, ki ga najdemo znotraj harmonične strukture 13 mesečnega koledarja, pa tudi povsod v naravi (pri človeku 13 glavnih sklepov, 20 prstov in nohtov,...)

Zakon časa pravi, da ena skupna časovna frekvenca upravlja in oblikuje vse trodimenzionalne fenomene, da je čas univerzalna frekvenca sinhronizacije. Lunin koledar je praktična aplikacija

Zakona časa in vpeljuje frekvenco harmonije, iz katere se kultura harmonije aktualizira. In zato je čas umetnost. Ko strukturiramo svoja življenja s harmoničnim standardom – luninim koledarjem, harmoniziramo svoje lastno in kolektivno zavest z naravnim redom vsega Univerzuma.

Zakon časa je celosten sistem, kjer je čas univerzalni faktor sinhronizacije. Osnovna formulacija je $T(E) = \text{umetnost}$, kjer je energija v času v korelaciji z umetnostjo – notranja, resnična eleganca vseh naravnih fenomenov. Bistvena formulacija Zakona časa je ta, da je hitrost časa trenutno neskončna. Čas je hitrejši od hitrosti svetlobe. Da bi to razumeli, se moramo poglobiti v naš um. V esenci je čas frekvenca predstavljena kot matematična konstanta razmerja 13:20. Ta konstanta definira popolnoma novo področje realnosti – sinhroni red. To je takoimenovani četrti dimenzijski svet, kjer je sinhronizacija norma in ki se navzven preslika z matematično kodo konstante razmerja 13:20. Z implementacijo te konstante lahko pokažemo, da sedanja civilizacija ni koordinirana z univerzalno frekvenco sinhronizacije, ampak z umetno časovno frekvenco, ki je glavni faktor vseh globalnih svetovnih kriz. Osnovana na nepravilnem 12- mesečnem koledarju in mehničnem 60sekundnem, 60 minutnem prikazovanju časa, nas ta umetna časovna frekvenca (12:60) pelje stran od naravnega reda z odtujevalnimi učinki na človeško zavest. V tej analizi je evolucija človeške rase odvisna od vrnitve nazaj k naravni časovni frekvenci. Prva družbena aplikacija Zakona časa je vpeljava koledarja, ki ima za osnovo 13 mesecev po 28 dni. Ta koledar je kot programirna naprava perfekcija harmonije, njegov vpliv na človeški um in organiziranost družbe se lahko meri samo z neskončno koristjo za prihodnje generacije. Zato je potrebno v najkrajšem možnem času implementirati ta koledar kot nekakšen mirovni načrt v naše vsakdanje življenje – kot nov družbeni standard in to je potrebno narediti najkasneje do leta 2012. Ta mirovni načrt je bil že leta 1995 predstavljen v Združenih Narodih. Esenca te predstavitev je bila: Mirovni načrt je osnova za vse probleme materialnega sveta, noben drug načrt ne ponuja končanje vseh vojn in zatiralskih aktivnosti materialnega sveta in to samo z zamenjavo koledarja. S to zamenjavo bo človeštvo doseglo neponovljiv trenutek v svoji evoluciji: kolektivni mirovni začetek v novo splošno časovno obdobje. Splošno sprejetje tega koledarja pomeni napredek v spiritualni evoluciji človeštva. Vse veroizpovedi, religije, spiritualne poti in načini v življenju se lahko združijo in povežejo s tem univerzalnim kodeksom unifikacije. Koledar 13. lun je najbolj praktična aplikacija popolnoma nove percepcije časa in realnosti. Zato sprememba obstoječega koledarja ni samo želja po svetovnem miru. Je sprememba gradnikov človeškega uma v celoti. Da bi se vse te spremembe pravilno implicirale, je bila leta 2000 ustanovljena Fundacija za Zakon časa, ki za svoj cilj navaja dobrotelost, religiozne, literarne, znanstvene in izobraževalne smotre. Posledično je bil leta 2004 sprejet Novi veliki koledar, okrog katerega se formira nova svetovna družba, imenova planetarna umetniška mreža. Njen primarni namen je zamenjati čas vojn s časom miru. Za doseg tega cilja so začeli z raziskovalnim projektom imenovanim Kronike kozmične zgodovine (engl. Cosmic History Chronicles), ki naj bi reformuliral človeški um. Glavni oblikovalec je J.Arguelles (Valum Votan), z osnovnimi raziskovalnimi deli: 260 Postulatov dinamike časa kot zavest, Čas in tehnosfera, Zemlja napreduje, Maya Factor. Kozmične zgodovinske kronike definirajo štiri principe iz katerih se napaja: 1. Nerojena modrost; 2. Modrost Knjige; 3. Umetnost in Estetska modrost; 4. Modrost sinhronizacijskega reda.

1) Nerojena modrost, mišljene so jogiske vede, integrativni psihofizični sistemi in meditacijske tehnike, s katerimi raziskujemo in spoznavamo naravo uma in zavesti. V kontekstu percepcije Kozmične zgodovine je brez razumevanja narave uma nemogoče dojeti pravo naravo univerzuma. Zakon časa priznava, da je vsako pravo vedenje osnovano na fenomenološki raziskavi uma, telesa in duha – nerojena modrost, ki je naravna modrost, sistematizirana skozi različne oblike joge in meditacije.

2) Modrost knjige sestavljata dve kategoriji:

a.) Sveti teksti kot so Vede, Upanišade, Koran, Budistične sutre, Biblija in drugi sveti teksti. Ti spoznavni teksti so primarni viri spiritualne modrosti.

b.) Sekundarni teksti, ki demonstrirajo originalno sintezo celokupnega vedenja, npr: Sri Aurobindovo božansko življenje in Sintezo joge, Sveta doktrina – Madame Blavatsky, Eseji Biogeokemije Vernadskega. Kozmična zgodovina prepozna, da je razodeta skrivnost najvišji red modrosti, medtem ko so pripadajoče celovite sistemske težnje definiranja narave resnice dodatna osnova za ekspanziranje vidikov človeškega vedenja.

3) Umetnost in estetska modrost, sta v kontekstu Zakona časa primarni vir psihosenzorske informacije. Ne samo da je univerzum sam po sebi eleganten, njegova eleganca celo sestavlja neskončne forme in

vzorci, ki pravzaprav kodirajo tipe znanja, ki jih lahko človeški um prepozna in kategorizira. Formulacija vedenja kot estetska informacija je spoznavna kot superiorna oblika informacijske predstave, ki vleče naše celoten um, in ne samo racionalne ali kognitivne nivoje zavesti.

4) Vsepovezujoča modrost sinhronizacijskega reda se nanaša na uporabo kod in zapisov Zakona časa-Koledar 13tih Lun, Sanjski uroki, Potovanje časovne ladje Zemlja 2013, Telektonon, 20 tablic Zakona časa, in Obtečajni projekt mavričnega mostu, to je samo nekaj najvažnejših tekstov iz tega področja.

Uporaba teh orodij v organiziranju vsakodnevnega življenja, v spiritualnem ter simbolnem sistemu, omogoča popolnoma novo osnovo za razumevanje prave resnične narave realnosti, uma in zavesti. Z uporabo vzorcev sinhronizacije na vseh nivojih, je ta red sam po sebi nova osnova za razumevanje sveta.

Raziskave narave, zgodovine, znanosti, religije in kulture skozi te štiri osnove vedenja konstituirajo tako epistemologijo kot tudi metodologijo kozmične zgodovine. Skozi sintezo intuitivne percepcije in vizionarskega razodetja brezčasovne nerojene modrosti, tekstovne analize in primerjalnih interdisciplinarnih študij, Kozmične zgodovinske kronike definirajo do sedaj neprimerljiv konec enega cikla zgodovine in regenerativno mogočnost druge kreacije. Skozi te kronike in Zakona časa se bomo podali v vozilo univerzalnega razmaha na novo stopnjo spiritualno-mentalne evolucije.

Na osnovi Zakona časa se bo zgodil neslutni preskok v človeški zavesti. In samo s tem preskokom bomo lahko presegli vse globalne krize, ki s pospešeno hitrostjo prihajajo.

Do leta 2012 se moramo pripraviti na ta preskok, na ta v modernem svetu nesluteno tranzicijo na naslednjo stopnjo našega razvoja- unificirano polje planetarne zavesti. Prvi korak k spremembi človeške zavesti je sprememba človeškega makrograma – koledarja v koledar 13. lun in 28 dni. S to preprosto akcijo bomo postavili temelje za reformulacijo človeškega uma.

In naj bo en dan v letu dan brez časa, ko lahko cel božji dan počnem nekaj kar tako, brez da bi gledal na uro, naj bo to dan za umetnost duha, bi rekli modreci.

Kaj sem že počel 25. julija?